

svojem strahu, da ju je vila oslepila. Mencala sta si oči, ko sta spet spregledala, vile ni bilo nikjer, luna pa se je bila skrila za črne oblake.

Vila se ni nikoli več vrnila in nikoli več ni bila košara polna rib. V hiši pa je vladal večen prepir, kajti mož je vedno očital ženi, da je ona vsemu temu kriva.

Zdaj pa poslušajte, kaj se je še dalje zgodilo!

Nesreča nikoli ne počiva, pravijo. Nekega dne je vihar vrgel ribičev čoln na čeri in ga razbil, ribič sam si je plavaje komaj rešil življenje. Prehladil se je bil v ledeno mrzli vodi in je zbolel. Ves denar, ki si ga je bil prištedil, je porabil za boleznin in tako mu ni preostalo drugega, kot da je vstopil v službo za majhno plačo k prejšnjemu hudobnemu gospodarju. Lakota in pomanjkanje sta se spet naselila v ribičevo kočo, iz bogastva sta spet padla v revščino.

Kaj vse naredi radovednost!

(Dr. B.)

Pika-pok!

Besede Franja Lovšina iz „Veselih pastirčkov“.
(Pevska vaja v zadevanju terc.)

Živahno.

Ferdo Juvánc.

f

Pi - ka - po - ka, pi - ka - pok, vse - ga dal je do - bri Bog,

mf

do - bri Bog: Zla - te ko - pe, tež - ke sno - pe, in pše - ni - co

je - kle - ni - co, da - la bo - de tri po - so - de mo - ke be - le za ne - de - lje,

za po - ga - če in ko - la - če za po - ti - co me - de - ni - co, na o - bro - ke

mast - ne cmo - ke, za na - me ček me - ni hleb - ček, me - - ni

hleb - ček. Pi - ka - po - ka, pi - ka - pok, hva - ljen Bog!